

„Uram, kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak.” (Jn 6,68)

Jézus Isten Országáról beszélt az összegyűlt tömegnek. Egyszerű szavakkal, a hétköznapi életből merített példabeszédekkel szólt hozzájuk, szavainak mégis különleges vonzereje volt. Az embereket megérintette tanítása, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók. Amikor a főpapok és a farizeusok kérdőre vonták a katonákat, hogy miért nem hajtották végre a Jézus elfogatását elrendelő parancsot, még ők is így válaszoltak: „Sohasem beszélt úgy ember, ahogy ez beszél!”

János evangéliuma beszámol néhány fénnel teli beszélgetésről is, mint például amelyet Jézus Nikodémussal vagy a szamariai asszonnyal folytatott. Apostolaival ennél is tovább ment: nyíltan, hasonlatok nélkül beszélt nekik az Atyáról, a menny dolgairól, ami teljesen magával ragadta őket, annyira, hogy még akkor sem hátráltak meg, amikor nem teljesen értették a szavait, vagy amikor úgy tűnt, hogy túl nagy követelményeket támaszt általuk. „Kemény beszéd ez!” – mondták néhányan a tanítványok közül, annak hallatára, hogy a testét adja majd nekik ételül és a vérét italul.

Amikor Jézus látta, hogy tanítványai elfordulnak tőle és már nem tartanak vele, a tizenkét apostolhoz fordult: „Ti is el akartok menni?”

Péter, akit teljesen lenyűgözött, amit az első találkozásuk óta hallott, és amiért örökre elkötelezte magát Jézus mellett, mindnyájuk nevében válaszolta:

„Uram, kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak.”

Péter megértette, hogy Mesterének szavai mások, mint a többi mesteré. Azok a szavak, amelyek a földről indulnak, és a földhöz szólnak, a földhöz is tartoznak, és sorsuk a földével azonos. Jézus szava lélek és élet, mert az égből származik: fény, amely a magasból száll alá, és magasságbeli hatalma van. Igéi átfogóbbak, és mélyebbre hatolnak bármilyen más szónál, még a filozófusok, politikusok vagy költők szavainál is. „Örök életet adó igék”, mert magukban foglalják, kifejezik és átadják az isteni élet teljességét, amelynek soha nem lesz vége.

Jézus feltámadt és él. Szavai ezért nem egyszerű emlékek, még akkor sem, ha a múltban hangzottak el, hanem olyan szavak, amelyeket Ő ma intéz mindannyiunkhoz és minden idők minden egyes emberéhez: egyetemes és örök igék.

Jézus igéi! Ha lehet így mondani, ezek voltak legkiemelkedőbb alkotásai. Az Ige, aki emberi szavakkal szólal meg: micsoda tartalom, micsoda erő, micsoda hangsúly, micsoda hang! „Egy nap – írja például Nagy Szent Vazul – szinte hosszú álomból ébredve, az Evangélium igazságának csodálatos fényébe tekintettem, és felfedeztem, mennyire hiábavaló a bölcsessége e világ fejedelmeinek.”

Lisieux-i Teréz 1897. május 9-én kelt levelében így ír: „Előfordul, hogy amikor bizonyos lelki témájú értekezéseket olvasok... szegény, kis lelkem gyorsan elfárad. Becsukom hát a bölcselkedők könyvét, melytől szétrobban a fejem, és kiszárad a szívem, és kezembe veszem a Szentírást. Hirtelen minden ragyogóvá lesz: egyetlen ígéje is végtelen távlatokat nyit meg lelkem előtt, és a tökéletesség elérése egyszerűnek tűnik.”

Igen, az isteni szavak betöltik a végtelenre teremtett lelket; és mivel ez a szó fény, szeretet és élet, belülről világítja meg nemcsak az elmét, hanem az egész létet. Békét ad még a zaklatott, szorongással teli pillanatokban is, azt a békét, amelyet Jézus sajátjának nevez: „az én békém”. Teljes örömet ad, még a lelket marcangoló fájdalom közepette is, erőt ad különösen akkor, amikor elcsüggednénk vagy elbátortalanodnánk. Szabaddá tesz, mert megnyitja az Igazság útját.

„Uram, kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak.”

Az e havi életige arra emlékeztet, hogy akit követni akarunk, az egyetlen Mester: Jézus. Még akkor is, ha úgy tűnik, szavai kemények, és túl nagy követelményeket támasztanak: hogy legyünk becsületesek a munkában, hogy bocsássunk meg, szolgáljunk másokat ahelyett, hogy önzően magunkra gondolnánk, maradjunk hűségesek a családi életben, ápoljunk egy élete végére érő beteget anélkül, hogy teret engednénk az eutanázia gondolatának...

Sok olyan mester van, akik könnyű megoldásokra és megalkuvásra hívnak. Mi az egyetlen Mestert akarjuk hallgatni és követni, mert csak Ő mondja ki az igazat, és csak neki vannak „örök életet adó igéi”. Így mi is elismételhetjük Péter szavait.

Most, a nagyböjtben, amikor a Feltámadás nagy ünnepére készülünk, valóban az egyetlen Mester iskolájába kell járnunk, az Ő tanítványává kell lennünk. Bennünk is szenvedélyes szeretetnek kell megszületnie Isten ígéje iránt: figyelmesen kell fogadnunk, amikor hirdetik a templomban, olvasnunk, tanulmányoznunk, elmélkednünk kell róla...

Elsősorban mégis arra kaptunk meghívást, hogy éljük, ahogyan azt maga a Szentírás tanítja: „A tanítást váltsátok tettekre, ne csak hallgassátok, mert különben magatokat csaljátok meg!” Ezért szentelünk különleges figyelmet minden hónapban egy igének, hagyva, hogy belénk hatoljon, magához alakítson, hogy az ige „éljen bennünket”. Jézus egy-egy szavát életre váltva az egész Evangéliumot éljük, mert Ő minden szavában egészen ajándékozza magát, Ő maga jön hozzánk, hogy bennünk éljen. Mint a Feltámadott isteni bölcsességének egy csöppje: apránként a lelkünk mélyére hatol, és korábbi gondolkodásmódunk, akarataink és szokásaink helyébe lép az élet minden területén.

Chiara Lubich

/forrás: Magyar Kurír/